

μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Ειδικά στην περίπτωση εφαρμογής της περίπτωσης β` της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου η ως άνω ελάχιστη μηνιαία βάση υπολογισμού αντιστοιχεί στο 70% επί του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Το υπόλοιπο της διαφοράς που προκύπτει από την καταβολή της μειωμένης, κατά το προηγούμενο εδάφιο της παραγράφου αυτής, εισφοράς σε σχέση με την προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου αποτελεί ασφαλιστική οφειλή η οποία εξοφλείται σύμφωνα με την παράγραφο 2. Στις περιπτώσεις ελεύθερου επαγγελματία ή αυτοπασχολούμενου που απασχολείται παράλληλα ως μισθωτός σε καθεστώς μερικής απασχόλησης, η κατά το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου μηνιαία ελάχιστη βάση υπολογισμού διαμορφώνεται αφού αφαιρεθούν οι αποδοχές της μερικής απασχόλησης. Ως προς το ανώτατο όριο ασφαλιστέου μηνιαίου εισοδήματος εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 38. 4. Διατάξεις νόμου που προβλέπουν την καταβολή μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών για τους ασφαλισμένους προερχόμενους από το Ε.Τ.Α.Α., κατά την πρώτη πενταετία υπαγωγής στην ασφάλιση, καταργούνται από 1.1.2017. 5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 εφαρμόζονται και για τους υγειονομικούς που αμείβονται κατά πράξη και περίπτωση, καθώς και για τους δικηγόρους που βρίσκονται σε αναστολή άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κώδικα Δικηγόρων. Οι δικηγόροι αυτοί καταβάλλουν την εισφορά του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3. 6. Από 1.1.2017 οι ασφαλισμένοι για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων που ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του ΟΑΕΕ και ασκούν ελεύθερο επάγγελμα, καταβάλλουν, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, τις προβλεπόμενες στις παραγράφους 1α, 2 και 3 ασφαλιστικές εισφορές. 7. Υποχρέωση εισφοράς κατά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο σχετικά με τις εισφορές αυτοπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών έχουν, πέραν των προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και οι εξής: α. Τα μέλη ή μέτοχοι Οργανισμών, Κοινοπραξιών ή κάθε μορφής Εταιρειών, πλην των

Ανωνύμων και των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών, των οποίων ο σκοπός συνιστά δραστηριότητα, για την οποία τα ασκούντα αυτή πρόσωπα υπάγονταν στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. (επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα) β. Τα μέλη του Δ.Σ. των Α.Ε. με αντικείμενο επιχειρήσεως επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα σε όλη την Επικράτεια, εφόσον αυτά είναι μέτοχοι κατά ποσοστό 3% τουλάχιστον γ. Οι μέτοχοι των Ανωνύμων Εταιρειών, των οποίων ο σκοπός είναι η μεταφορά προσώπων ή πραγμάτων επί κομίστρω με αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης, εφόσον είναι κάτοχοι ονομαστικών μετοχών δ. Οι διαχειριστές Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων ε. Ο μοναδικός εταίρος Μονοπρόσωπης Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας 8. Τυχόν υψηλότερα ή χαμηλότερα των οριζομένων στην παράγραφο 1 ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών Κλάδου Σύνταξης ασφαλισμένου και εργοδότη που προβλέπονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος αναπροσαρμόζονται ισόποσα και σταδιακά ετησίως από 1.1.2017 και εφεξής, ούτως ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθούν στο αντίστοιχο ύψος που ορίζεται στην ανωτέρω παράγραφο. 9. Στους ασφαλισμένους της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, οι οποίοι αμείβονται με δελτίο παροχής υπηρεσιών και για τους οποίους προκύπτει ότι το εισόδημά τους προέρχεται από την απασχόλησή τους σε ένα ή και δύο πρόσωπα (φυσικά και νομικά) εφαρμόζονται αναλογικά ως προς το ύψος, τον τρόπο υπολογισμού και τον υπόχρεο καταβολής της εισφοράς, οι διατάξεις του άρθρου 38 του παρόντος. 10. Από 1.7.2016 οι διατάξεις των άρθρων 10 του Ν. 4114/1960 «Περί Κώδικος Ταμείου Νομικών» (Α` 164), 6 του Οργανισμού Ταμείου Ασφάλισης Συμβολαιογράφων (Αποφ. Υπ. Κοινωνικών Ασφαλίσεων 136/167/16.2/7.3.1988 (Β` 131), 4 του Κανονισμού του Κλάδου Υγείας του ΤΑΣ (Π.δ. 113/1987, Α`65), 4 του Β.δ. της 6/22.9.1956 (Α` 209), 4 του Α.Ν. 2682/1940 (Α` 411), 37 του Ν. 4507/1966 (Α` 71), 4 του Π.δ. 73 της 18/29.2.1984 (Α` 24), 7 παρ. Ζ` του Ν. 4043/2012 (Α` 25), καθώς και το Π.δ. 197 της 6/14.4.1989 (Α` 93) που προβλέπουν ένσημα υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης για τους δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές και υποθηκοφύλακες καταργούνται. Ομοίως, καταργούνται οι πάσης φύσεως εισφορές των Συμβολαιογράφων υπέρ των Τομέων Ασφάλισης

Νομικών, Ασφάλισης, Πρόνοιας και Υγείας Συμβολαιογράφων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) επί των δικαιωμάτων τους από τη σύνταξη συμβολαίων και πράξεων. Ειδικώς, τα καταργούμενα ποσοστά επί των αναλογικών δικαιωμάτων στα κρατικά - τραπεζικά συμβόλαια των άρθρων προσαυξάνουν αντιστοίχως τα ποσοστά υπέρ του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, προς τον οποίο αποδίδονται, προκειμένου να διανεμηθούν σύμφωνα, με όσα ορίζονται στο άρθρο 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων. Από 1.1.2017, η εισφορά υπέρ του πρώην Τ.Ε.Α.Δ. (νυν ΕΤΕΑ) επί του ενσήμου επικύρωσης της περίπτωσης δ' της παρ. 2 του άρθρου 30 του ν.δ. 4114/1960 (Α' 164) όπως προστέθηκε με την περίπτωση α' της παρ. 8 του άρθρου 22 του ν. 1868/1989 (Α' 230), καταργείται. 11. α. Ειδικά για τους δικηγόρους, υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α. καταβάλλεται ποσοστό 20% επί της ελάχιστης αμοιβής ανά δικηγορική πράξη ή παράσταση, για την οποία προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία έκδοση γραμματίου προείσπραξης. Ο οικείος Δικηγορικός Σύλλογος αποστέλλει στον Ε.Φ.Κ.Α. τη σχετική συγκεντρωτική κατάσταση ανά δικηγόρο. Τα ποσά που έχουν καταβληθεί μέσω ενσήμων ή της ανωτέρω διαδικασίας που τα αντικαθιστά, αφαιρούνται από την εισφορά που οφείλει ο δικηγόρος. Ειδικά για τους δικηγόρους που απασχολούνται με έμμισθη εντολή, τα ποσά αυτά αφαιρούνται από την εισφορά του ασφαλισμένου. β. Σε περίπτωση που τα ποσά που καταβάλλονται βάσει των ανωτέρω ρυθμίσεων υπολείπονται της εισφοράς, ο ασφαλισμένος καταβάλλει την προκύπτουσα διαφορά σε χρήμα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 2042/1992. γ. Σε περίπτωση που τα ποσά που καταβλήθηκαν υπερβαίνουν την προβλεπόμενη μηνιαία εισφορά, δεν επιστρέφονται, αλλά συμψηφίζονται με την ετήσια ασφαλιστική οφειλή του αντίστοιχου έτους. 12. Από 1.1.2017 ο Ε.Φ.Κ.Α. συνεισπράττει με τις ασφαλιστικές εισφορές και την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 44 παρ. 2 του Ν. 3986/2011 εισφορά, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 50 του Ν. 4144/2013, υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Ανεργίας υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξάρτητα Απασχολούμενων - Κλάδος ασφαλισμένων ΟΑΕΕ και ΕΤΑΠ - ΜΜΕ, καθώς και υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξάρτητα Απασχολούμενων - Κλάδος ασφαλισμένων Ε.Τ.Α.Α.,

την οποία και αποδίδει στον ΟΑΕΔ. Επί εμμίσθων ασφαλισμένων που εκ της ιδιότητάς τους ασκούν και ελεύθεριο επάγγελμα οι ως άνω εισφορές επιβάλλονται μόνον επί των μηνιαίων αποδοχών τους. 13. Όσοι ασφαλισμένοι συμπληρώνουν 40 χρόνια ασφάλισης, με αίτησή τους μπορούν να καταβάλλουν, μειωμένη κατά το 50%, ασφαλιστική εισφορά, παραιτούμενοι από την προσαύξηση

της σύνταξής τους ως προς τα επόμενα έτη ασφάλισης. 14. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται οι πόροι που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 7 παρ.1 της περίπτωσης β' του ν. 2326/1940, του άρθρου 27 παρ. 34 του ν. 2166/1993, του άρθρου 7 παρ. 1 της περίπτωσης ε' του ν. 2326/1940, των άρθρων 9, 10 και 14 του ν. 915/1979, του άρθρου 7 παρ.1 της περίπτωσης ιγ' του ν. 2326/1940, του άρθρου 11 του ν. 915/1979, του άρθρου 7 παρ.1 της περίπτωσης ιη' του ν.2326/1940, του άρθρου 18 παρ. 2 του ν. 3232/2004, καθώς και του άρθρου 150 παρ. 1 του ν. 3655/2008. 14. Το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς, καθώς και οι ασφαλιστικές κατηγορίες ή κλάσεις ή αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζεται η μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων που ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στον ΟΑΕΕ, συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλισμένων που υπάγονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος στον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων, όπως έχουν διαμορφωθεί μέχρι 31.12.2015 παραμένουν αμετάβλητες μέχρι 31.12.2016. 15. Η σταθερή μηνιαία εισφορά, το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς, καθώς και οι ασφαλιστικές κατηγορίες ή αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζεται η μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στους Τομείς του κλάδου κύριας ασφάλισης του ΕΤΑΑ (Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών, Τομέας Ασφάλισης Νομικών), όπως έχουν διαμορφωθεί μέχρι 31.12.2015 παραμένουν αμετάβλητες μέχρι 31.12.2016, εξαιρουμένης της εισφοράς που καταβαλλόταν για την ειδική προσαύξηση ΤΣΜΕΔΕ, καθώς και

του κλάδου μονοσυνταξιούχων του ΤΣΑΥ τα οποία καταργούνται από την 1.1.2016. 16. Μέχρι την 31.12.2016 οι ασφαλιστικές εισφορές του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να εισπράττονται από τους υφιστάμενους κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος ασφαλιστικού φορέως. 18. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του ΔΣ του ΕΦΚΑ, εξειδικεύεται η εφαρμογή των κανόνων του παρόντος νόμου σχετικά με τις εισφορές κατηγοριών αυτοαπασχολούμενων και ελευθέρων επαγγελματιών, οι οποίοι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση άλλων Φορέων Κύριας Ασφάλισης, πλην ΟΑΕΕ και ΕΤΑΑ. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής η ασφάλιση και η καταβολή των εισφορών συνεχίζει με το καθεστώς που ίσχυε έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.”.

4. Το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης έχει αυτολεξεί ως εξής:

“Αριθμ.οικ. 61502/3399 (ΦΕΚ Β 4330 30.12.2016)

Προσδιορισμός της βάσης υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών αυτοαπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών από 1.1.2017.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 2 του ν.4387/2016 (Α'85) «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας-Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού συστήματος - Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων και άλλες διατάξεις»,
2. Τη διάταξη του άρθρου 1 του ν. 4425/2016 (Α' 185). «Ρυθμίσεις για τη λήψη άμεσων μέτρων για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, την οργάνωση της Κυβέρνησης και των Κυβερνητικών οργάνων και λοιπές διατάξεις».
3. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του «Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα» που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π. δ/τος 63/2005 (Α'98) «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα»,
4. Τις διατάξεις του π. δ/τος 113/2014 (Α'180) «Οργανισμός Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας»,
5. Τις διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 4320/2015 (Α'29) «Ρυθμίσεις για τη λήψη άμεσων μέτρων για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, και την οργάνωση της Κυβέρνησης και των Κυβερνητικών Οργάνων και λοιπές διατάξεις»,
6. Τις διατάξεις του π. δ/τος 125/2016 (Α'210) «Διορισμός Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών»,
7. Την υπ' αριθ. οικ. 54041/Δ9.14200 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σχετικά με τροποποίηση της υπ' αριθμ. Οικ. 44549/Δ9.12193 από 8-10-2015 απόφασης του Πρωθυπουργού και

του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αναστάσιο Πετρόπουλο.» (Β' 3801),

8. Το γεγονός ότι, από τις διατάξεις της απόφασης αυτής, δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης υπάγονται:

α. Οι αυτοαπασχολούμενοι και ελεύθεροι επαγγελματίες, για τους οποίους σύμφωνα με τις ισχύουσες γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις του ΟΑΕΕ και του ΕΤΑΑ, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, προκύπτει υποχρέωση ασφάλισης.

β. Οι υγειονομικοί που αμείβονται κατά πράξη και περίπτωση καθώς και οι δικηγόροι που βρίσκονται σε αναστολή άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κώδικα Δικηγόρων.

γ. Οι ασφαλισμένοι για τους οποίους βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, προκύπτει υποχρέωση υπαγωγής στον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του ΟΑΕΕ και ασκούν ελεύθερο επάγγελμα.

δ. Τα μέλη ή μέτοχοι Οργανισμών, Κοινοπραξιών ή κάθε μορφής Εταιρειών, πλην των Ανωγύμων και των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών, των οποίων ο σκοπός συνιστά δραστηριότητα, για την οποία τα ασκούντα αυτή πρόσωπα υπάγονταν στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ (επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα),

ε. Τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Ανωνύμων Εταιρειών με αντικείμενο επιχειρήσεως επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα σε όλη την επικράτεια εφόσον αυτά είναι μέτοχοι κατά ποσοστό 3% τουλάχιστον.

στ. Οι μέτοχοι των Ανωνύμων Εταιρειών, των οποίων ο σκοπός είναι η μεταφορά προσώπων ή πραγμάτων επί κομίστρω με αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης, εφόσον είναι κάτοχοι ονομαστικών μετοχών.

ζ. Οι διαχειριστές Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταιρών.

η. Ο μοναδικός εταίρος Μονοπρόσωπης Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας.

θ. Οι ιδιοκτήτες τουριστικών καταλυμάτων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 και του π.δ. 33/1979, όπως ισχύουν, και γενικά όλων των κύριων και μη κύριων καταλυμάτων με το ειδικό σήμα λειτουργίας του ΕΟΤ δυναμικότητας έως και πέντε (5) δωματίων σε ολόκληρη την Επικράτεια, καθώς και για τους ιδιοκτήτες τουριστικών καταλυμάτων των παρ.1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 και του π.δ. 33/1979, όπως ισχύουν, και γενικά όλων των κύριων και μη κύριων καταλυμάτων με το ειδικό σήμα λειτουργίας του ΕΟΤ δυναμικότητας από έξι (6) έως μέχρι και δέκα (10) δωματίων σε ολόκληρη την Επικράτεια, που είναι παράλληλα εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 5β του ν. 4144/2013.

ι. Τα πρόσωπα τα οποία, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής τους στην ασφάλιση, ασκούσαν κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 ή ασκούν μία από τις ανωτέρω δραστηριότητες ή είχαν ή έχουν μία από τις ανωτέρω ιδιότητες, ακόμα και εάν είχαν εξαιρεθεί ή δεν είχαν υπαχθεί για άλλους λόγους στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ ή του ΕΤΑΑ.

κ. Όσοι για πρώτη φορά από την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 και εφεξής αποκτούν ιδιότητα ή προβαίνουν σε έναρξη εργασιών ή δραστηριοτήτων για τους οποίους, σύμφωνα με τις ισχύουσες γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 προκύπτει υποχρέωση ασφάλισης στον ΟΑΕΕ ή στο ΕΤΑΑ ή εμπίπτουν στις περιπτώσεις γ) έως ι) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 2

Βάση υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών

1. Από 1 Ιανουαρίου 2017 και για κάθε επόμενο έτος, η βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών των υπόχρεων καταβολής εισφορών που υπάγονται στην παρούσα απόφαση και στο άρθρο 39 του ν. 4387/2016, καθορίζεται με βάση το καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα από την άσκηση δραστηριότητας κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος.

2. Ως καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα κατά την έννοια της ανωτέρω παραγράφου, νοείται το ποσό όπως αυτό κατ' έτος διαμορφώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όπως ισχύει κάθε φορά, και αντιστοιχεί στο φορολογητέο εισόδημα από τη δραστηριότητα ή την ιδιότητα που δημιουργεί την υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση.

3. Μηνιαία βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών αποτελεί το ποσό που προκύπτει από τη διαίρεση του καθαρού φορολογητέου αποτελέσματος του οικείου φορολογικού έτους δια του δώδεκα.

4. Για τον καθορισμό της μηνιαίας βάσης υπολογισμού συνυπολογίζονται τυχόν ποσά που έχουν καταβληθεί με δελτίο επαγγελματικής δαπάνης.

5. Εάν η προσδιοριζόμενη κατά την παρ. 3 του παρόντος άρθρου βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών είναι μικρότερη του ποσού που αντιστοιχεί στον κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών, στο ύψος που εκάστοτε διαμορφώνεται, καθώς και στις περιπτώσεις ζημιών ή μηδενικών κερδών ή υποχρεωτικής ασφάλισης λόγω ιδιότητας χωρίς άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας, ως μηνιαία βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών λαμβάνεται το ύψος του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Στο ίδιο ύψος διαμορφώνεται η βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών για τους δικηγόρους που βρίσκονται σε αναστολή άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας και για τους υγειονομικούς που απασχολούνται χωρίς αμοιβή της παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 3232/2004.

6. Σε περίπτωση μη υποβολής εκ μέρους του υπόχρεου φορολογικής δήλωσης, οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται προσωρινά επί της βάσης της ανωτέρω παράγραφου, έως ότου καταστεί δυνατός ο εντοπισμός του φορολογητέου εισοδήματος κατά την έννοια της παρ. 2 της παρούσας.

7. Ειδικότερα για τα πρόσωπα, παλαιούς και νέους ασφαλισμένους κατά τη διάκριση του ν. 2084/1992, τα οποία υπάγονται ή θα υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, όπως ισχυαν έως την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 στην ασφάλιση του ΕΤΑΑ, καθώς και για τους αυτοαπασχολούμενους αποφοίτους σχολών ανώτατης εκπαίδευσης, που είναι εγγεγραμμένοι σε επιστημονικούς συλλόγους ή επιμελητήρια που έχουν τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, η ελάχιστη μηνιαία βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών για τα πέντε πρώτα χρόνια ασφάλισης αντιστοιχεί στο 70% επί του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

8. Εάν η προσδιοριζόμενη κατά την παρ.3 του παρόντος άρθρου βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών είναι μεγαλύτερη του ποσού που αντιστοιχεί στο δεκαπλάσιο του κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών, ως μηνιαία βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών λαμβάνεται το ύψος του δεκαπλάσιου του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

9. Στις περιπτώσεις που κάποιο από τα πρόσωπα του άρθρου 1 της παρούσας, καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 38 του ν. 4387/2016 ως μισθωτός, μηνιαία βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών αποτελεί το άθροισμα του εισοδήματος από την παροχή των μισθωτών υπηρεσιών και του καθαρού φορολογητέου αποτελέσματος από τη δραστηριότητα του άρθρου 1, με την επιφύλαξη των ειδικότερων ρυθμίσεων του άρθρου 38 του ν. 4387/2016.

10. Στις περιπτώσεις πολλαπλής δραστηριότητας, η κάθε μία εκ των οποίων δημιουργεί υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση σύμφωνα με τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις του ΟΑΕΕ και του ΕΤΑΑ όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, μηνιαία βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών αποτελεί το άθροισμα του καθαρού φορολογητέου αποτελέσματος από έκαστη δραστηριότητα, με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στην περ. 5 του παρόντος άρθρου. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις που προκύπτει υποχρέωση πολλαπλής ασφάλισης λόγω ιδιότητας.

11. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, πέραν των ανωτέρω, ασκείται και μία ή περισσότερες δραστηριότητες υπακτές στην ασφάλιση του ΟΓΑ, σύμφωνα με τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις του, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, ή βάσει της παρ. 11 του άρθρου 40 του ν.4387/2016, μηνιαία βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών αποτελεί το άθροισμα του καθαρού φορολογητέου αποτελέσματος από έκαστη δραστηριότητα, με την επιφύλαξη των ειδικότερων ρυθμίσεων του άρθρου 40 του ν. 4387/2016.

12. Τα προβλεπόμενα από τις παρ. 5 και 7 του παρόντος εφαρμόζονται και σε περιπτώσεις πολλαπλής δραστηριότητας, κατά την έννοια των ανωτέρω περιπτώσεων 9, 10 και 11. Για την εξεύρεση της βάσης υπολογισμού στις περιπτώσεις αυτές της παραγράφου 9 λαμβάνεται καταρχάς υπόψη το μηνιαίο εισόδημα από την παροχή της μισθωτής υπηρεσίας και σε αυτό προστίθεται το εισόδημα των άλλων δραστηριοτήτων κατά φθίνουσα τάξη μεγέθους, ώστε η βάση υπολογισμού, όπως προκύπτει από την άθροιση των επιμέρους εισοδημάτων, να μην υπολείπεται της ελάχιστης μηνιαίας βάσης υπολογισμού όπως καθορίζεται σύμφωνα με τα ανωτέρω, και να μην ξεπερνά το δεκαπλάσιο του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Στις λοιπές περιπτώσεις των παραγράφων 10 και 11 του παρόντος, καταρχάς λαμβάνεται το σύνολο του καθαρού φορολογητέου εισοδήματος από τη δραστηριότητα που προκύπτει ότι αποτελεί τη βασική πηγή βιοπορισμού και σε αυτό προστίθεται το εισόδημα των άλλων δραστηριοτήτων κατά φθίνουσα τάξη μεγέθους, ώστε η βάση υπολογισμού, όπως προκύπτει από την άθροιση των επιμέρους εισοδημάτων, να μην υπολείπεται της ελάχιστης μηνιαίας βάσης υπολογισμού όπως καθορίζεται σύμφωνα με τα ανωτέρω, και να μην ξεπερνά το δεκαπλάσιο του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

13. Βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών κατά την έννοια της παρούσας απόφασης προκύπτει από το πιο πρόσφατο εκκαθαρισμένο φορολογικό έτος.

14. Τυχόν διαφορά που προκύπτει μετά από τον υπολογισμό των προβλεπόμενων ασφαλιστικών εισφορών βάσει του πραγματικού εισοδήματος του προηγούμενου φορολογικού έτους κατά την έννοια της παρ. 2 του παρόντος αναζητείται και συμψηφίζεται ισομερώς κατανεμημένη σε μηνιαία βάση έως το μήνα Δεκέμβριο εκάστου έτους.

15. Για όσους προβαίνουν για πρώτη φορά από 1.1.2017 και εντεύθεν σε έναρξη εργασιών ή δραστηριοτήτων του άρθρου 1 της παρούσας, μηνιαία βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών τους εισφορών για τους μήνες που μεσολαβούν από το μήνα της έναρξης εργασιών έως το Δεκέμβριο του ίδιου έτους, αποτελεί το ποσό που αντιστοιχεί στο εκάστοτε προβλεπόμενο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών, με την επιφύλαξη της παρ. 5 του παρόντος άρθρου.”.

III). ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

A. ΓΕΝΙΚΑ

5. Με τις διατάξεις του ν. 4387/2016 αναμορφώθηκε εκ βάθρων το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, ιδίως σε ότι αφορά τι

αποδοτικότητα, η οποία είναι η σχέση μεταξύ του κόστους και της αξίας που προσφέρει ο οργανισμός. Η απόδοση είναι η διαφορά μεταξύ της αξίας που προσφέρει ο οργανισμός και του κόστους που απαιτείται για να την παράγει. Η απόδοση είναι η διαφορά μεταξύ της αξίας που προσφέρει ο οργανισμός και του κόστους που απαιτείται για να την παράγει. Η απόδοση είναι η διαφορά μεταξύ της αξίας που προσφέρει ο οργανισμός και του κόστους που απαιτείται για να την παράγει.

Κριτική προϋπολογισμού

Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών. Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών. Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών. Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών.

6. Στα πλαίσια του ανωτέρω συστήματος ο ρόλος του Κράτους ήταν τουλάχιστον 4 ή 3: 1. αντίστοιχα, σύμφωνα με τα διεθνή κριτήρια. Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών. Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών. Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών. Η κριτική προϋπολογισμού είναι η διαδικασία της αξιολόγησης των προϋπολογισμών.

οδηγούσαν σε αύξηση των συντάξεων και οικονομικών παροχών, χωρίς ανταποδοτικότητα, η άτοκη παρακατάθεση των αποθεματικών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης στην Τράπεζα της Ελλάδας, οι «επενδύσεις» σε «δομημένα» ομόλογα, η υποχρεωτική επένδυση αυτών σε ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, οι «επενδύσεις» των αποθεματικών των Φ.Κ.Α. στο χρηματιστήριο την εποχή της «τεχνητής άνθησής του» και, κυρίως η επιλεκτική/συντεταγμένη/ελεγχόμενη χρεοκοπία της χώρας μας και η έξοδος της από τις διεθνείς χρηματαγορές, καθώς και το «κούρεμα» των ομολόγων του ελληνικού Δημοσίου, στα οποία ήταν επενδυμένο τα αποθεματικά των Φ.Κ.Α.) οδήγησε το ανωτέρω ασφαλιστικό σύστημα της διαγενεακής επαγγελματικής κοινωνικής αλληλεγγύης σε κατάρρευση, «έσπασε» τους «κρίκους» της ανωτέρω «αλυσίδας» διαδοχής στο επάγγελμα και στο εισόδημα, αντέστρεψε την ανωτέρω αναλογία σε βάρος των εργαζομένων, με αποτέλεσμα να καταστήσει αναγκαία τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος κυρίως από τον κρατικό προϋπολογισμό.

8. Για τους παραπάνω λόγους, με τον ν. **4387/2016**, δημιουργήθηκε ο Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ), ως ΝΠΔΔ, στον οποίο εντάσσονται εντελώς ανομοιογενείς μεταξύ τους επαγγελματικές κατηγορίες προσώπων, με κοινό σκοπό και στοιχείο την καταβολή εισφορών προς πληρωμή ενιαίας «εθνικής» σύνταξης σ' όλους από τον κρατικό προϋπολογισμό, ανεξαρτήτως του ύψους των καταβαλλόμενων ασφαλιστικών εισφορών, τουλάχιστον ως προς το σκέλος αυτό.

Πιο συγκεκριμένα, τα κύρια χαρακτηριστικά του νέου ασφαλιστικού συστήματος είναι τα ακόλουθα, ιδίως σε ότι αφορά τους δικηγόρους.

α) Η ένταξή τους στον ΕΦΚΑ, μαζί με τους μισθωτούς, ως προς τους οποίους τελούν κάτω από εντελώς διαφορετικές νομικές και πραγματικές συνθήκες, Ειδικότερα:

(i) Σε ότι αφορά τις συνθήκες παραγωγής του εισοδήματος: Οι μισθωτοί δεν υπόκεινται σε δαπάνες παραγωγής και απόκτησης του εισοδήματός τους από την παροχή της εργασίας τους, σε αντίθεση με τους αυτοαπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες.

(ii) Σε ότι αφορά τη νομική φύση της απασχόλησης, που αποτελεί την πηγή εισοδήματος: Οι μισθωτοί παρέχουν εξαρτημένη εργασία, σε αντίθεση με τους αυτοαπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες που παρέχουν ανεξάρτητες υπηρεσίες.

(iii) Σε ότι αφορά την πηγή και το βάρος των καταβαλλόμενων ασφαλιστικών εισφορών: Τα 2/3 των ασφαλιστικών εισφορών των μισθωτών βαρύνουν τον εργοδότη τους και το 1/3 αυτών τον μισθωτό, και αποδίδονται (καταβάλλονται) από τον εργοδότη, χωρίς να έχουν ενσωματωθεί προηγουμένως στην περιουσία τους. Αντίθετα, οι αυτοαπασχολούμενοι και ελεύθεροι επαγγελματίες καταβάλλουν το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών από την περιουσία τους, την οποία και επιβαρύνουν.

(iv) Σε ότι αφορά τους οικονομικούς κινδύνους απόκτησης του εισοδήματος: Οι μισθωτοί δεν διατρέχουν κανένα κίνδυνο σε ότι αφορά την απόκτηση του εισοδήματός τους από την παροχή εξαρτημένης εργασίας (στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα), διότι η καταβολή εκ μέρους του εργοδότη του μισθού του είναι διασφαλισμένη νομικά και η μη καταβολή του αποτελεί το ποινικό αδίκημα της αξιόποινης υπερημερίας για τον εργοδότη τους. (άρθρο μόνο AN 690/1945 όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 8 παρ 1 ν. 2336/1995 και άρθρο 5 παρ. 7 AN 539/1945 σε συνδ. με το άρθρο 28 του ν. 3996/2011)).

Το ίδιο συμβαίνει και με την υποχρέωση καταβολής των εισφορών εκ μέρους του εργοδότη τους (αρθ. 1 Α.Ν. 86/67). Αντίθετα, οι οικονομικοί κίνδυνοι από την άσκηση του επαγγέλματος βαρύνουν τον αυτοαπασχολούμενο και τον ελεύθερο επαγγελματία, ιδίως σε ότι αφορά

την πληρωμή της αμοιβής τους, που αποτελεί και την πηγή του εισοδήματός τους, η οποία και δεν προστατεύεται ποινικά.

(v) Σε ότι αφορά το βάρος και την ευθύνη για την πληρωμή των εισφορών και τον κίνδυνο της μη καταβολής αυτών: Το βάρος και την ευθύνη καταβολής των εισφορών των μισθωτών (εργοδοτικών και εργατικών) φέρει αποκλειστικά ο εργοδότης, όπως προαναφέρθηκε, σε αντίθεση με τους αυτοαπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες, οι οποίοι φέρουν οι ίδιοι το βάρος και την ευθύνη καταβολής των εισφορών τους (καταλογισμός και ταμειακή βεβαίωση αυτών, προσαυξήσεις, και, δυνητικά, τουλάχιστον, ποινική ευθύνη για μη πληρωμή βεβαιωμένων χρεών σύμφωνα με το **άρθρο 25 παρ. 1 ν. 1882/90**, όπως ισχύει σήμερα, για ξέπλυμα χρήματος!! σύμφωνα με τον ν. 3691/2008, όπως τουλάχιστον ερμηνεύεται, ως μη έδει, από τις διωκτικές αρχές, και, παλαιότερα για μη καταβολή ατομικών ασφαλιστικών εισφορών, σύμφωνα με τον **A.N. 86/67**, όπως ίσχυε μέχρι το 2015 και πριν την κατάργησή του με το **άρθ. 30 του ν. 4321/2015** και, σήμερα για υπεξαίρεση (**αρθ. 375 παρ. 1 ΠΚ**), όπως τουλάχιστον επιχειρείται εκ μέρους του ΕΤΑΑ, και για «ξέπλυμα χρήματος» του ν. **3691/2008**, με «βασικό» έγκλημα την υπεξαίρεση όπως προαναφέρθηκε.

(vi) Η ανωτέρω ένταξη οδηγεί σε ανεπίτρεπτη εξομοίωση ανόμοιων κατηγοριών ασφαλισμένων, ιδίως σε ότι αφορά τις καταβαλλόμενες εισφορές των δικηγόρων, οι οποίες πλέον δεν προορίζονται για την πληρωμή των συντάξεων της απελθούσας από τη δικηγορία επαγγελματικής γενεάς των δικηγόρων, αλλά και των μισθωτών (και άλλων επαγγελματικών κατηγοριών). Έτσι όμως ανατρέπεται πλήρως η υφιστάμενη αναλογία μεταξύ των ενεργών δικηγόρων και των συνταξιούχων η οποία ήταν σε πολύ ικανοποιητικά επίπεδα (5 ή 4: 1 τουλάχιστον δηλ. πέντε ή τέσσερις δικηγόροι εν ενεργεία και ένας συνταξιούχος) και καταβάλλεται σε 1,3: 1 (1,3 εργαζόμενοι προς ένας

συνταξιούχο) με αριθμητικά κριτήρια και στην πραγματικότητα σε 1:4 (ένας εργαζόμενος προς τέσσερις συνταξιούχους), λαμβανομένων υπόψη της διακοπής της διαδοχής στο επάγγελμα, λόγω της μεγάλης ανεργίας και της υποαπασχόλησης με «ελαστικές» μορφές εργασίας και της διακοπής της διαδοχής στο εισόδημα, λόγω της σφοδρής οικονομικής κρίσης και της ραγδαίας μείωσης των εισοδημάτων.

β) Η συσχέτιση των ασφαλιστικών εισφορών με το φορολογητέο εισόδημα, με αποκλειστικό σκοπό την πληρωμή των συντάξεων από τον κρατικό Προϋπολογισμό (ιδίως της εθνικής σύνταξης) και την «διαφύλαξη» του ευλόγου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης των συνταξιούχων όσο το δυνατόν εγγύτερα εκείνου που είχε αποκτηθεί κατά τη διάρκεια του εργασιακού βίου, σε βάρος των εργαζόμενων και ιδίως σε βάρος των εν ενεργεία δικηγόρων, οι οποίοι, είτε οδηγούνται σε εξαθλίωση και σε συνθήκες ακραίας φτώχειας (όσων το εισόδημα βρισκόταν ήδη κάτω από τα όρια της φτώχειας), είτε σε φτωχοποίηση (όσων το εισόδημα βρισκόταν πάνω από τα όρια της φτώχειας αλλά το εναπομένον εισόδημα, μετά τις φορολογικές και ασφαλιστικές επιβαρύνσεις, σωρευτικά συνεκτιμώμενες, βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας) είτε σε ουσιαστική ανατροπή του επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης (όσων παράγουν σχετικά υψηλό ή υψηλό εισόδημα, αλλά το εναπομένον εισόδημα, μετά τις φορολογικές και ασφαλιστικές επιβαρύνσεις, είναι λιγότερο από το καθαρό εισόδημα των μισθωτών και συνταξιούχων που είχαν το ίδιο ή και μικρότερο εισόδημα) και σε ριζικό κλονισμό της οικονομικής τους κατάστασης, όπως θα αναφερθεί αναλυτικά στη συνέχεια.

γ) Η προέχουσα φορολογική φύση των ασφαλιστικών εισφορών.
Ειδικότερα: Οι ασφαλιστικές εισφορές των αυτοαπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι δικηγόροι έχουν προέχοντα φορολογικό χαρακτήρα διότι:

(i) σχετίζονται ευθέως και αμέσως εκ του νόμου με το φορολογητέο εισόδημα, δηλαδή οι ασφαλιστικές εισφορές έχουν φορολογική βάση (αρθ. 39 παρ. 2 ν. 4387/2016 και αρθ. 2 παρ. 1, 2 της προσβαλλόμενης απόφασης).

(ii) θεσπίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κοινό μητρώο των υπόχρεων καταβολής εισφορών και φόρου εισοδήματος στο οποίο ενσωματώνονται και εναρμονίζονται οι διαδικασίες εγγραφής, δήλωσης, πληρωμής και βεβαίωσης καταβολής του φόρου εισοδήματος και των ασφαλιστικών εισφορών (αρθ. 45 παρ. 1 ν. 4387/2016).

(iii) Κατά το μέρος, τουλάχιστον, που αφορούν την «εθνική» σύνταξη οι ασφαλιστικές εισφορές έχουν γνήσιο αναδιανεμητικό χαρακτήρα, καθόσον αποτελούν δημόσια έσοδα ειδικού σκοπού, δηλαδή την πληρωμή της σύνταξης των δικαιούχων της εθνικής, η οποία βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, είναι ίδια για όλους και ορίζεται στο ποσό των 384 ευρώ, ανεξαρτήτως των εισφορών που έχουν καταβληθεί (βλ. αρθ. 7 ν. 4387/2016).

(iv) Σε περίπτωση που οι καταβληθείσες εισφορές υπερβαίνουν την προβλεπόμενη μηνιαία εισφορά, δεν επιστρέφονται, αλλά σύμψηφίζονται με την ετήσια ασφαλιστική οφειλή του αντίστοιχου έτους (αρθ. 33 παρ. 11 περιπτ. γ ν. 4387/2016) ή του έτους κατά το οποίο καταβλήθηκε (αρθ. 2 παρ. 14 της προσβαλλόμενης απόφασης). Μ' άλλα λόγια σε περίπτωση που οι καταβληθείσες εισφορές υπερκαλύπτουν τις μηνιαίες ασφαλιστικές οφειλές του αντίστοιχου ή του έτους κατά το οποίο καταβλήθηκαν, αποτελούν δημόσιο έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και δεν επιστρέφονται.

(v) Από τα παραπάνω συνάγεται ότι οι ασφαλιστικές εισφορές των ανεξάρτητα απασχολούμενων δικηγόρων, στερούνται ανταποδοτικού χαρακτήρα και έχουν όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του φόρου.

Ο ανωτέρω χαρακτήρας, δεν αναιρείται από την κατ' όνομα «ανταποδοτική» σύνταξη, διότι δεν τελεί και αυτή σε εύλογη σχέση ανταποδοτικότητας ή αναλογίας με το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλονται και περιέρχονται στον κρατικό προϋπολογισμό ως δημόσια έσοδα, όπως προαναφέρθηκε και όπως θα αναφερθεί και στη συνέχεια.

δ) Ο γνήσιος αναδιανεμητικός χαρακτήρας του νέου συστήματος καθολικής κοινωνικής αλληλεγγύης. Από τα ανωτέρω αβίαστα συνάγεται ότι: (i) με τον ν. 4387/2016 μεταβλήθηκε εκ βάθρων το υφιστάμενο αναδιανεμητικό σύστημα ειδικής – επαγγελματικής αλληλεγγύης, και κατέστη πλέον γνήσιο αναδιανεμητικό σύστημα καθολικής κοινωνικής αλληλεγγύης, που προσομοιάζει σε φορολογικό σύστημα και (ii) οι ασφαλιστικές εισφορές στα πλαίσια αυτά, αποτελούν δημόσια έσοδα, ειδικού σκοπού, του κρατικού προϋπολογισμού, και προσομοιάζουν σε φόρο.

B. ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

B1. ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ: Αοριστία και ασάφεια ως προς τον προσδιορισμό της έννοιας του «καθαρού φορολογικού αποτελέσματος», που αποτελεί τη βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών των δικηγόρων.

9. Σύμφωνα με το άρθρο 39 παρ. 1β και 2 του ν. 4387/2016 οι ασφαλιστικές εισφορές των αυτοαπασχολούμενων και των ελεύθερων επαγγελματιών, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι δικηγόροι υπολογίζονται επί του μηνιαίου εισοδήματος, όπως αυτό καθορίζεται με βάση το καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα από την άσκηση δραστηριότητάς τους κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος, και παρασχέθηκε νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπ. ΕΚΑΚΑ με απόφασή

του να εξειδικεύσει τα ειδικότερα θέματα όσον αφορά στους κανόνες προσδιορισμού της βάσης υπολογισμού εισφορών ανά επαγγελματική δραστηριότητα καθώς και τον τρόπο είσπραξης (βλ. τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 29 του ν.4387/2016 και ανωτέρω ΚΕΦ. ΙΙ παρ. 3 της παρούσας).

10. Με την προσβαλλόμενη απόφαση του Υφ. ΕΚΑΚΑ, που εκδόθηκε κατά νομοθετική εξουσιοδότηση της ανωτέρω διατάξεως του άρθρου 39 παρ. 2 του ν. 4387/2016, ως καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα, κατά την έννοια της παρ. 1 της εν λόγω αποφάσεως και την έννοια του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του ν. 4387/2016 νοείται το ποσό, όπως αυτό κατ' έτος διαμορφώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ/ ν.4172/2013), όπως ισχύει κάθε φορά και αντιστοιχεί στο φορολογητέο εισόδημα από τη δραστηριότητα ή την ιδιότητα που δημιουργεί την υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση. (βλ. άρθρο 2 παρ. 1,2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως και ανωτέρω ΚΕΦ. ΙΙ παρ. 4 της παρούσας).

11. Από τις παραπάνω διατάξεις συνάγεται ότι στην εξουσιοδοτική διάταξη (αρθ. 39 παρ. 2 ν. 4387/2016) ορίζεται ως βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών του «καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα» του εισοδήματος από την άσκηση δραστηριότητας υπαγόμενη στην κοινωνική ασφάλιση, χωρίς να καθορίζεται η έννοια του «καθαρού φορολογικού αποτελέσματος», ή άλλη εξειδίκευση της έννοιας αυτής και παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση σ' άλλο όργανο της κανονιστικώς δρώσας διοικήσεως, πλην του ΠτΔ (εν προκειμένω στον Υπ. ΕΚΑΚΑ) με απόφασή του να εξειδικεύσει τα ειδικότερα θέματα σχετικά με τον προσδιορισμό της βάσης υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών, καθώς και τον τρόπο είσπραξης, χωρίς όμως να περιέχεται στην εξουσιοδοτική διάταξη σαφής ουσιαστική ρύθμιση, έστω και σε γενικό, ορισμένο όμως πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο θα ενεργήσει η διοίκηση

προκειμένου να εξειδικεύσει τα ειδικότερα θέματα και να προσδιορίσει με σαφήνεια την φορολογική βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών. Περαιτέρω από τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης απόφασης συνάγεται ότι, όσον αφορά στο «ειδικότερο» ζήτημα της «εξειδίκευσης» της έννοιας του «καθαρού φορολογικού αποτελέσματος» (Κ.Φ.Α), στις κατ' εξουσιοδότηση διατάξεις επαναλαμβάνεται ουσιαστικά η αόριστη και ασαφής ρύθμιση της εξουσιοδοτικής διατάξεως, χωρίς εξειδίκευση της ανωτέρω κρίσιμης έννοιας (Κ.Φ.Α). Μ' άλλα λόγια η προσβαλλόμενη απόφαση προσδιορίζει το ασαφές διά του ασαφούς.

12. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα **άρθρα 30,31,34 του ΚΦΕ (ν. 4172/2013)** στον οποίο παραπέμπουν οι ανωτέρω διατάξεις της προσβαλλόμενης απόφασης, το «καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα» (που αναφέρεται στο **άρθρο 39 παρ. 2 ν. 4387/2016 και στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 2** της προσβαλλόμενης απόφασης) το καθαρό φορολογητέο εισόδημα δεν υπολογίζεται με βάση το δηλούμενο πραγματικό, αλλά υπολογίζεται και τεκμαρτώσ και υποβάλλεται σε «εναλλακτική ελάχιστη φορολογία», όταν το τεκμαρτό εισόδημα είναι υψηλότερο από το δηλούμενο πραγματικό εισόδημα. Μ' άλλα λόγια σύμφωνα με το **άρθρο 30 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε.**, το υποβαλλόμενο σε «εναλλακτική ελάχιστη φορολογία» εισόδημα προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του τεκμαρτού και του πραγματικού εισοδήματος που προέρχεται από την άσκηση της δραστηριότητας, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα (που αποτελεί και τη βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών) σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 34 του ίδιου κώδικα.

13. Τέλος, σύμφωνα με τα **άρθρα 26,27,28 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013)** και το **άρθρο 21 παρ. 4 του ΚΦΕ (ν. 4172/2013)**, το εισόδημα προσδιορίζεται και διοικητικά (διοικητικός προσδιορισμός εισοδήματος).

14. Όμως στην εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 39 παρ. 2 του ν. 4387/2016 και στις διατάξεις των παρ. 1, 2 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης απόφασης δεν αναφέρεται και δεν προκύπτει από καμιά άλλη διάταξη αν βάση υπολογισμού των εισφορών αποτελεί και το τεκμαρτό εισόδημα, όπως αυτό προσδιορίζεται στα άρθρα 29,30,31,34 του ΚΦΕ (ν. 4172/2013) ή και το διοικητικώς προσδιοριζόμενο εισόδημα, όπως αυτό προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 26,27,28 Κ. Φορ.Διαδ (ν. 4174/2013) και το άρθρο 21 παρ. 4 του ΚΦΕ (βλ. και ανωτέρω παρ. 12,13 της παρούσας).

15. Τούτων δοθέντων (βλ. ανωτέρω παρ. 9 έως 14 της παρούσας) παρέπεται ότι τόσο η εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 39 του ν. 4387/2016 όσο και οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης απόφασης αντίκειται στην απορρέουσα από το άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 της ΕΣΔΑ (ν.δ. 53/74) συνταγματική και υπερνομοθετική αρχή της βεβαιότητας και προβλεψιμότητας του φόρου και την απορρέουσα από την αρχή του Κράτους Δικαίου (που ενυπάρχει στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ) αρχή της ασφάλειας και βεβαιότητας δικαίου και της προβλεψιμότητας του νόμου. Ειδικότερα, οι ανωτέρω συνταγματικές και υπερνομοθετικές διατάξεις και αρχές εφαρμόζονται στην κρινόμενη υπόθεση διότι: α) Οι ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν την περιουσία των δικηγόρων έχουν προέχοντα φορολογικό χαρακτήρα (βλ. ανωτέρω παρ. 8 β, γ, δ της παρούσας, όπου και αναφερόμαστε εκ νέου αυτολεξεί προς αποφυγή περιττών επαναλήψεων και β) οι ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν τους δικηγόρους έχουν αμιγώς φορολογική βάση, η οποία αποτελεί βάση υπολογισμού αυτών, με την έννοια ότι οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται με βάση το καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα της φορολόγησης του εισοδήματος, όπως προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω παρ. 9 έως 14 της παρούσας, όπου

και αναφερόμαστε εκ νέου αυτολεξεί προς αποφυγή περιττών επαναλήψεων.

16. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη κανονιστική πράξη είναι ανίσχυρη κατά το μέρος αυτό διότι τόσο οι διατάξεις των **παρ. 1 και 2 του άρθρου 2** αυτής όσο και η εξουσιοδοτική διάταξη του **άρθρου 39 παρ. 2 του ν. 4387/2016**, που αποτελεί το νομοθετικό έρεισμά της, είναι ανίσχυρες διότι αντίκεινται στις ανωτέρω συνταγματικές και υπερνομοθετικές διατάξεις και αρχές και, ως εκ τούτου, πρέπει να ακυρωθεί προεχόντως για τον λόγο αυτόν.

B2. ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΚΥΡΩΣΗΣ: Παράβαση του άρθρου 78 παρ 1 και 4 του Συντάγματος

17. Όπως προαναφέρθηκε με την εξουσιοδοτική διάταξη του **άρθρου 39 παρ 2 του ν 4387/2016** παρασχέθηκε νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπ. ΕΚΑΚΑ με την προσβαλλόμενη απόφασή του να προβεί σε εξειδίκευση ζητημάτων που αφορούν στον προσδιορισμό της φορολογικής βάσης υπολογισμού των εισφορών (βλ ανωτέρω παρ 9 της παρούσας)

18. Περαιτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση καθορίστηκε ως φορολογική βάση υπολογισμού των εισφορών το «καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα» της φορολόγησης του εισοδήματος, όπως αυτό διαμορφώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του **ΚΦΕ/ν. 4172/2013** (βλ ανωτέρω παρ 10 της παρούσας).

19. Τέλος οι ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν τους δικηγόρους έχουν προέχοντα φορολογικό χαρακτήρα και έχουν ως βάση υπολογισμού τους αμιγώς φορολογική βάση, όπως προαναφέρθηκε (βλ ανωτέρω παρ 8,β,γ,δ και 9 έως 14 της παρούσας όπου και αναφερόμαστε κατά τα λοιπά αυτολεξεί).

προβλεπεί

νομοθετικό οργάνου, με τις διαδικαστικές εγγυήσεις που αυ-
την περιπτώσει αυτή τυπικός νόμος, δηλαδή πράξη του κατά το Σύνταγμα
υπερ αυτής και **αρθ 78 παρ 1,4**). Με άλλα λόγια απαιτείται στην
την νομοθετική λειτουργία της Βουλής και το τεκμήριο αμφοδιότητας
αρχή της νομιμότητας της διοικητικής δράσης, **αρθ 73 ερ. που ρυθμίζουν**
διακρίσεις των εξουσιών, **αρθ 94 και 95 παρ 1** που κατοχυρώνουν την
καλόνες δικαίου (**βλ άρθρο 26 Συντ** που καθιερώνει την αρχή της
οποία είναι κατά το Σύνταγμα αμύδω να θεσπίζουν πρωτογενώς
κανονιστικές δράσα διοίκηση, αλλά μόνο από τα όργανα εκείνα, τα
μπορεί να γίνει κατ' εξουσιοδότηση του κοινού νομοθέτη από την
φύση, ο προσδιορισμός της βάζης αυτού και του αντικείμενου του, δεν
συνάγεται ότι για την προστασία των προσώπων από την επιβολή άδικου
22. Από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 78 του Συντάγματος

αντικείμενο της φορολογίας.

προσδιορίζει με κανονιστική πράξη, μεταξύ άλλων, το εισόδημα και το
διοίκηση ή εξουσία (δευτερογενής νομοθετική αμφοδιότητα) να
νόμο το πλαίσιο εντός του οποίου παρέχεται στην κανονιστικής δράσα
νομοθετικής εξουσιοδότησης, ακόμη και αν καθορίζεται στον τυπικό
καθορίζεται με τυπικό νόμο και δεν μπορεί να αποταλεί αντικείμενο
Συντάγματος το εισόδημα και το αντικείμενο της φορολογίας πρέπει να
21. Σύμφωνα, όμως, με τις **παρ 1 και 4 του άρθρου 78 παρ 1** του

φορολογική βάση, όπως προαναφέρθηκε.

φύση και με την προσβαλλόμενη απόφαση καθορίσθηκε η ανωτέρω
βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών που έχουν χαρακτήρα
εξουσιοδότηση στον Υπουργό ΕΚΑΚΑ να καθορίσει την φορολογική
παρ 2 του άρθρου 39 του ν 4387/2016 παρασχεθήκε νομοθετική
20. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι με την εξουσιοδοτική διάταξη της

